

— Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες μετὰ Φαρισαϊκῆς τῶν-
τι ἀγρυπτίας, καὶ μετὰ συστηματικῆς ἀλαζονείας ἀνα-
κραῖζομεν: α Ἐκ Ναζαρεθ οὐδὲν καλὸν δύναται γενέσθαι.
τὸ καλὸν δύναται πανταχόθεν νὰ προέλθῃ, καὶ ἂν αὐτὸ
τώρα μᾶς προέρχεται ἐκ τῆς ἐν Κερκύρα Ἰσραηλιτικῆς
Κοινοῦτος, διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀξιολόγου της περιο-
δικοῦ Τὰ Ἰσραηλιτικὰ Χρονικά, ἡμεῖς ὀφεί-
λομεν εὐγνωμόνως νὰ τὸ ἀποδεχθῶμεν καὶ ἐπ' αὐτῷ του-
τῶ νὰ σεμνωμεθα. Τὰ Ἰσραηλιτικὰ Χρονικά
περιποιοῦσι τιμὴν, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Ἰσραηλιτικὴν Κοι-
νότητα καθ' ἑ, καὶ δι' ἣν συνστάττονται, ἀλλ' αὐτόχρο-
μα εἰς συναπαξάπασαν τοῦ ἰουνοῦ τὴν Πολιτείαν, διὸ
καὶ, ὅσον τὸ καλὸν ἡμᾶς καὶ ἄλλο τι ἂν δὲν εἴχομεν νὰ
προσφέρωμεν εἰς τὴν Πανιώνιον Ἐκθεσιν, ὡς δεῖγμα πο-
λιτισμοῦ, καὶ τρανωτάτην ἀπόδειξιν προόδου, εὐφρανεν νὰ

ἀποστείλωμεν ἐν καὶ μόνον ἀντίτυπον τοῦ περιοδικοῦ τούτου.

— Ἐπιθεωροῦντες τὸν « Ἐπιθεωρητὴν » κινδυνεύομεν νὰ ἐπιθεωρηθῶμεν παρ' αὐτοῦ, οὐ μὴν ἀλλὰ πειραθῶμεν: Συγχαιρόμεθα ἐν πρώτοις τοὺς Συντάκτας τοῦ διὰ τὰς ποικίλας καὶ λεπτομερεῖς ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων γνώσεις των, τὰς ὁποίας οὐδὲ οἱ ἐν τῇ Γλευθέρᾳ λεγομένη Ἑλλάδι γράφοντες, δὲν δύνανται νὰ καυχῶνται ὅτι ἔχουσι. Τοῖς εὐχόμεθα τὴν φρόνησιν καὶ τὴν μετριοπάθειαν τῆς « Ἐθνεγερεσίας » τὴν κρίσιν ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἀγγλικῆς Πολιτικῆς τοῦ « Πικρῆς τοῦ », καὶ τὴν ἀκράδαντον εἰς τὴν ἀποκαταστάσιν μας πίστιν τοῦ μακαρίτου καὶ φιλελευθέρου Ἀνατολικοῦ Κήρυκος. Ἀς μεριμνῶσι δὲ, καίτοι ἐν Ἐπτανήσῳ γράφοντες, περὶ τοῦ Μέλлонτος τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς ἄλλο τι δὲν εἶνε εἰμὴ τὸ Μέλлон τῆς Πατρίδος.

ΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ.

Ἐξ ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἐκ Λονδίνου ἀλληλογραφίας ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα:

« Πολὺν χρότον ἐνταῦθα ποιεῖ τὸ φυλλάδιον τοῦ Κυρ. Γλάδστωνος ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, καὶ μάλιστα διὰ τ' ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως τὴν Ἐπτανήσον. Ἰδοὺ δὲ τί εἰς τὴν 35^{ου} σελίδα ἠτύχησα νὰ ἴδω: (ὁ ἐπιστολογράφος μας εἶναι Ἐπτανήσιος). « Προκειμένου νὰ ἐκτανθῶσι τὰ ὅρια τῆς μικροσκοπικῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἐπτανήσος δικαιούται πρώτη φύσει καὶ θέσει, καὶ διὰ τὴν τοσάκις καὶ τοσάκις ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν της, νὰ ἐνωθῇ μετ' αὐτῆς. — Ἡτύχυσamen νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὴν μικρὰν ταύτην ἐπικράτειαν, ἥτις ἤθελε δικαίως ἐπικληθῇ τὸ Πεδεμόντιον τῆς ὅλης Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, ἥτις κατ' αὐτὴν τὴν ἀνολογίαν ἤθελεν εἶσθε τὸ Ταυρίνον της, ἠτύχυσamen νὰ ἴδωμεν ἄνδρας οὔτινες μεγάλην ἤθελον περιποιήσῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀναγενώμενον, τιμὴν. Ἐλάβομεν μετὰ πολλῶν τοιούτων συνεντεύξεως, ἐξ ὧν ἀπήλθαμεν πεπεισμένοι ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν εἶνε ἡ μόνη γῆ ἡ γόνιμος Καδούρων, Ματζηνίων καὶ Γουερακίων » — καὶ παρακατῶν ἐν σελίδι 400:

« Ἐγνωρίσαμεν εἰς Κεφαλληνίαν ἄνδρας πλήρεις πολιτικοῦ θάρρους, αἰσθημα τοῦτο ὅπερ σχεδὸν ὁλοτελῶς ἐλλείπει εἰς τὰς ἄλλας νήσους. — Ἐνθυμούμεθα νὰ ἴδωμεν καὶ ν' ἀκούσωμεν ἄνθρωπον ὅστις, μετ' ὅλης ἀρχικῆς ἀτελείας, ἀνέκραγε κατὰ τὴν εἴσοδον μας εἰς τὴν πόλιν: Abbasso il Governo! — Viva l'Unione!. — Ἄλλος πάλιν κατὰ πρόσωπον μᾶς ἔρριπτε τὸ ψήφισμα τῆς Θ'. Βουλῆς. Τὸ κατ' ἡμᾶς ἡ Κεφαλληνία ἤθελεν εἶσθε ἄξια ν' ἀναδειχθῇ πρωτεύουσα τῆς μεγάλης καὶ συνενομενῆς Ἑλλάδος. »

Καὶ ταῦτα ὁ ἀνταποκριτὴς μας, ἀντιγράφων τὸ φυλλάδιον τοῦ Κ. Γλάδστωνος, ἡμεῖς δὲ ὅταν εὐτυχίσωμεν νὰ ἴδωμεν τὸ ὅλον πῶνημα τοῦ φιλέλληρος καὶ φιλοκε-

κεφαλλήνος Ἀγγλοῦ, θέλομεν ἐπανεῖλθῃ ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἀντικειμένου.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ.

—ο—

Ἐξ ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἀλληλογραφίας μνησάνομεν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς υἱοθέτησε τὸν Ἀράπην τοῦ Παλατίου. — Πολλοὶ τῶν ἐκεῖ μεγάλων πολιτικῶν καὶ μάλιστα οἱ ΚΚ. Σπετζερόπουλος, Κωλοκοτρώνης, Μουντζούρας κ.λ. βλέπουσι εἰς τὸ συμβᾶν τοῦτο τὴν λύσιν τοῦ περὶ διαδοχῆς ζητήματος. — Ἄλλοι πάλιν παρατηροῦσι ὅτι τοῦ Ἀράπη ὄντος καὶ αὐτοῦ εὐνοήσου- τὸ περὶ διαδοχῆς ζήτημα θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ᾔνε ὡς καὶ ἐπὶ Ὀθωνος τοῦ Α'. Ἐπανερχόμεθα.

Κωνσταντινούπολις 13]25 Ὀκτωβρίου 1861.

Ἀξιότιμε Συντάκτα τῆς Διοκολαποθέκης.

Εὐαραστηθῆτε παρακαλῶ νὰ καταχωρίσητε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος, τὸ ἐπόμενον ἀρθρίδιον, ὅπερ ἐν στιγμῇ ἀνίας συνέταξα.

Εἰμι Ὑ:ρος. Θεράπων.

ΙΩ. ΚΟΥΡΤΕΛΗΣ

ΤΟ ΧΑΒΙΑΡΟΧΑΝΟ.

Πόσα καὶ πόσα δὲν εἶπανε γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολι! Πόσοι καὶ πόσοι δὲν τὴν ὠνομάσανε Παράδεισον! Πόσοι καὶ πόσοι πάλι, Κόλαση δὲν τὴν ἐκαλέσανε! Καὶ ὅμως, ὅλοι οἱ περὶ τούτου λαλήσαντες, εἶχανε δίκην ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ποὺ τὴν ἐκατηγόρησαν, ἐπεριπάτησαν οἱ δύστυχοι εἰς τοὺς ἀνωμάλους δρόμους της, ἐβουτηχτήκανε ὡς τὰ γόνατα μὲς τῇ λάσπῃ τῇ, ἐδαγκαστήκανε ἀπὸ τοῦ λυσσασμένου σκύλου τῇ, καὶ ἐφυρίσανε σὰν αὐτὰ λαμπριάτικα μὲς τοῦ πολυπληθεῖς βαστάχους τῇ. Μὰ ἐμεῖς ἀφίνοντες κατὰ μέρος ἐτούταις τῇ γενικῆς ἐπικρίσεις, θέλει ζητήσουμε καμμιὰ μερικότητα θέλει τὴν ἐξετάσουμε, τὴ συζητήσουμε καὶ τὴν ἀναλύσουμε. Καὶ νομίζω πῶς ἦρα μίαν ὁποῦ εἶναι ἄξια ἐξετάσεως, συζητήσεως καὶ ἀναλύσεως. Ἐνα ἀντικείμενο, εἰς τὸ ὁποῖο κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ πῇ τίποτα. Θὰ μὲ ρωτήσετε ἴσως τί εἶναι τὸ περίεργον τοῦτο ἀντικείμενον; Μὴν εἶναι τὰ μεγαλοπρεπῆ παλάτια τῇ; Μὴν εἶναι οἱ ἀψηλοὶ μιναρίδες τῇ; Οἱ ὑπερήφανοι ἵπποι τῇ Τὰ ὠραῖα μουλάρια τῇ; Οἱ κουκουναροαναθρεμμένοι Πασάδες τῇ; Τὰ ὑπομονετικὰ φορητὰ τῇ τετράποδα; Οἱ βαθύπλοτοι ἐμπόροι τῇ; Τὰ ὠραῖα καὶ πολυπληθῆ χαρῆμα τῇ; Οἱ γραμματισμένοι Φαναριώτες τῇ; Οἱ ἐπιτηδεῖοι τσαρλατανοὶ τῇ; Ὁχι Κύριοι, Ὁχι! Ἐπειδὴ γιὰ ἄλλ' αὐτὰ πολλοὶ ἐμιλήσανε,

πολλοὶ ἐγράψανε, πολλοὶ εἶπαν. Ἀλλὰ, τὸ ἀντιζείμενόν μου Κύριοι εἶναι τὸ Κρουζάλλινο παλάτι, τὸ Λουδρό τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι Κύριοι ἕνας σταῦλος, — γιὰ ἐπιδοῦ ὅμως, καὶ γιὰ ἐπιδοῦ ἐπίσημα (!) — τὸ ὅποιον ὀνομάζουμε Χ α θ ι α ρ ό χ α ν ο, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ καταστήμα ὁποῦ γίνεται τὸ κ ά μ π ι ο, τὸ σε ρ α φ λ η κ ι καθὼς λένε οἱ ἐντόπιοι. Βλέπεις καθήμερα καὶ συναζόμενοι τριακόσιοι ἕως πεντακόσιοι Ἄγιοι γδύται, ὅπου τὸ πρόσωπό τσου βλέπεις ζωγραφισμένην τὴν ὕλη, (!) καὶ οἱ ὅποιοι συναζόμενοι ἀπάνου σὲ μία βαρέλα, βγά- νουν κατὶ φωναῖς μ π α ν κ ε ρ ί σ τ η κ ε ς, ὥστε κά- νουν ἕνα ταρνανάι, ἕνα σουσουρό, ἕνα ραβαίσι, χειρό- τερο ὅπου ἐκεῖνο ποῦ μᾶς ὑπόσχεται ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου γιὰ τὴν δευτέρα παρουσία.

— Ἐ, καὶ τί μᾶς εἶπες μὲ τοῦτο; ἀκούω νὰ λένε οἱ ἀνχινῶσται — ἔχετε ὑπομονὴ Κύριοι, καὶ ἀφῆτε με νὰ τελειώσω!

Βλέπεις λοιπὸν ἔναντι (μ π α ν κ έ ρ η!) Καὶ φωνά- ζει — χίλιες λίρες πουλῶ! δύο χιλιάδες ἀγοράζω! — Βλέπεις ἄλλους, πεντακόσιες χάριτες! — Ἄλλους: — Χίλια Καρμπόβολα! καὶ καθεξῆς. Ἄν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀ- ναγνώστας, διέβαινε κατὰ τύχην σ' ἐκείνη τὴν ὥρην δὲν ἤθελε λείπει ν' ἀνακράξῃ, τί πλούσιοι ἄνθρωποι! Πῶς πουλοῦνε καὶ ἀγοράζουμε μὲ τὴν χιλιάδες! — Χά, χά, χά, ἰδοὺ λοιπὸν ἀπὸ ποῖα ἀπάτη γυρεύω νὰ σᾶς βγάλω. Μὴ νομίστηκε, μὴ πιστεύσετε ποτέ σας πῶς ἐκεῖνοι ὅπου πουλοῦνε καὶ ἀγοράζουμε τὴν χιλιάδες, ἔχουν ἕνα παρὰ τὴν τσέπη πολλοὶ ἀπὸ τούτους μάλιστα φοφοῦνε τὴν πείνας! Μὰ πῶς λοιπὸν κάνουνε τὸ κάμπιο; — Ἰ- δοὺ σᾶς λύω τὴν ἀπορίαν.

Ὅταν ἕνας στὴν Πόλιν δὲν ἔχη πόρο ζωῆς κατεβαί- νει στὸ Γαλατὰ, μπαίνει στὸ Χαθιαρόχανο, καὶ κάνει τὸ σαράφη. Μὲ τί χρήματα; Φωνάζει: χίλιες λίρες ἀγοράζω! Πόσο; Τοῦ ἀποκρίνεται ἄλλος, ἑκατὸν ὀργῶν- τα πέντε καὶ δεκαπέντε παράδες. Τὴν ἀγοράζει καὶ γῆ στιγμή τὴν πουλεῖ πάλι μὲ δύο ἢ ἕναν παρὰ ὄφελος τῇ μία, καὶ ἰδοὺ εὐθὺς μία τραπεζιτικὴ πρᾶξις ἐξαιρέτος!

Ἄλλοι πάλι, κάνουνε ἀλλέως, ἔρχονται, ἀπὸ λόγου σου ποῦ τοῦ γνωρίζεις, καὶ σοῦ λένε: Κάμε μου τὴ χάρι, δώσε μου ἑκατὸ λίρες π ρ ό χ ε ι ρ ε ς, τὴν λαμ- βάνουν καὶ μὲ καῖνο τὸ καπιτάλι κάνει σὲ μισὴ ὥρην ἕως τρεῖς πράξεις. Ὡστόσο, ἂν τοὺς ἀκούσῃς, σοῦ λένε πῶς σήμερον ἐξημερωθήκανε δέκα λίρες, πῶς ἐκερδήσανε πέντε, καὶ χαμμία φορὰ σοῦ λένε: Μωρὲ ἀδελφε, μ' ἐπὶ τὴν καταδρομὴν τὴν Π ι έ α τ σ α ς, κοντεύουμε νὰ γινώσκωμε καὶ τὰ κ α π ι τ ά λ ι α μ α ς! Καὶ ὅταν ἔλ- λει ὁ λόγος περὶ Προσχίλδ, σοῦ λένε ἔ! ἐμεῖς οἱ

Π ρ ο σ χ ί λ δ ε ς (!) αὐτὰ ἔχουμε!

Ποῦ λοιπὸν τώρα φίλοι ἀναγνώσται ἂν τὸ Χα- θιαρόχανο τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἱ μ π α ν κ έ ρ η ς τ ῆ ς δὲν ἀξίζουν νὰ παραβληθοῦν μὲ τοὺς ἀρχαιοτάτους κηπούς τῆς Βαβυλωνός;

Ι. ΚΟΥΡΤΕΛΗΣ.

Σ. Α. Ἐγὼ σου Κυρ: Κοῦρτελη, εὖγε σου καὶ τῶν ἄλλων ἐν Οὐρανοῦ!!!!!!

ΚΥΡΙΕ ΣΥΝΤΑΚΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ.

Ἰλλάρους τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1861.

Ἐπειδὴ καὶ θαύματά τινα ἁγίων τινῶν νέων δὲν εἶναι εἰς πάντας γνωστὰ τούτου ἕνεκα ἵνα μὴ εἰς ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ μικρὰ κοινωνία μας ἀπατάται καὶ φέρει ἐπ' αὐτοῦ διάφορον τῆς πραγματικῆς του δοξασίαν, παρακαλεῖσθε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος Σας νὰ καταχωρήσητε τὰς ἐξῆς γραμμάς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1844. Ὁ Παναγῆς Πυλαρινὸς Θεοδω- ράτος π. Ἀλεξάνδρου, συνεκατηγορεῖται καὶ συνεκατεδι- κάζεται μετὰ τῆς Σοφίας Τσανάτο π. Ἰωάννου ἐπὶ κλε- πταποδοχῇ (ὅρα ἀπόφασιν Πλημμελειοδικείου Ἀλξου- ρίου ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1844. ἐξ ἧς χάριν συντομίας τὰ δύο ἄκρα αὐτολεξεῖ καταγράφωμεν).

«Sopra l'atto di accusa emanato li 5. Agosto 1844
» a carico di Sofia Zarnato q. Giovanni moglie di
» Panagin Pillarinò Vartolomato da Illarus, quale
» sospetta di furto qualificato per la clandestinità,
» nonchè contro Panagin Pillarinò Todorato q. Ales-
» sandro dal comune istesso, quale sospetto di ricet-
» tazione — καὶ παρακατιὸν, ἀφοῦ κατεδικάσθη ἡ ἀ-
νωρηθεῖσα Σοφία — α 2o a Condannare Panagin Pi-
» larinò Todorato in virtù dell' art. 605. del Co-
» dice Penale alla pena di giorni 40 di casa di
» correzione di 2a specie ed all'ammenda di scel-
» lini 13 ».

Ἐκ τοιούτου χαρακτῆρος καταστάς ἱερεὺς καὶ Αἰδε- σιμώτατος ὁ ἀνωρηθεὶς Θεοδωράτος, καὶ τοῦ ὑποφαινομέ- νου ὄντος ἐπιτρόπου μετὰ τοῦ Εὐαγγελινοῦ Βόρου εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς Ἰλλάρους, ἐνθα κατὰ τὴν 8ην. Σεπτεμβρίου ἐορτάζονται τὰ γεννέθλια τῆς Θεοτόκου, μακρὰν τοῦ νὰ κυριεύονται ἀπὸ τὴν πρόληψιν ὅτι ἐκ τῶν φορεμάτων ὁ ἄνθρωπος διακρίνεται, ἀφίνοντες τοῦτο νὰ τὸ συλλογίζονται ἐκεῖνοι οἵτινες παρὰ τῆς αὐ- τοῦ ἁγιότητος χαρὰς τοῦ ἔλαβον πρὸς ἄφῃσιν τῶν ἀνοσιουργημάτων τῶν, ἀπέθυονον πρὸς αὐτὸν γράμμα δι' οὗ ἐκνοιοποιεῖτο ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν παρεννοήσεως, μὴ ἔχοντες συλλείτουργον εἰς τὸν Ναὸν, ἡ παρουσία τοῦ ἡ- ὄντος περικτῆ, ὁ ἅγιος οὗτος, ὅπως θέλετε νὰ τὴν ὀνομά- σῃτε, φέρεται εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἐνῶ ὁ εἰς τῶν ἐπιτρόπων καθ' ὁδὸν, ὁ δὲ ἕτερος μόλις εἰς τὸν Ναὸν εἰσῆλθεν τοῦ ἀναφέρουσιν ἐὰν ἔλαβε τὸ γράμμα τῶν — οὗτος ἀπε- ναντίας διὰ τῆς μεγαλητέρας ἀναίδειας τοῖς ἀπαντῶ- ὅτι διὰ τῆς βίας θὰ λειτουργήσῃ, ἐνόμισεν διὰ τῆς ῥή- σεως ταύτης βεβαιῶς, ὅτι οἱ ἐπίτροποι ἤθελον χρησθῇ καὶ τὴν νόμιμον βίαν τῶν, ἡ καὶ νὰ κλεισθῇ καὶ τὸν Ναὸν — ἀπ' ἐναντίας παρενοήσαντες τὸν ἐπίτροπον τοῦ Ναοῦ. — εἶναι περιτορίας ἄξιον ὅτι αὐτὸς ἐξήτοσε νὰ μάθῃ καὶ τὴν αἰτίαν — ἐκ τοιαύτης ἐρωτήσεως φαι- νεταί ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει συνείδησιν, ἀπαξ ὑπ' ὀφιν

ὅν ἔχει τὴν βίβλον τοῦ παρελθόντος. — ἐνῶ κυρίως τῶν ἱερῶν πρόστιτον καθήκον εἶναι ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος πρὸς προπαρασκευὴν τοῦ μέλλοντος — Τίς ἐστὶ ἡ Σοφία Τσαννάτο — καὶ εἰς τίνας ἡ τάξις αὐτῆς τῶν ἱερῶν ἐμπιστεύεται τὰ κλαπέντα — τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ἀφινόμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ λόγος ἐγένετο καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν περὶ τοῦ συμβάντος τούτου ὑπὸ διάφορον ἔποψιν, ἀναγκάζεται ὁ ὑποφαινόμενος νὰ ἐξιστορήσῃ χάριν τῆς ἀληθείας τὰ ἀνωτέρω.

Παραφροσύνεται ὅτι καὶ εἰς χωρίον Μαντσαβινάτα εἰς ἐπιστολῇ τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐξήγησαν τὴν ἀδειαν παρα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νὰ παραλάβωσιν ἕτερον ἱερέα τῶν ἐκδηλώσεων εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεπαύθη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

— Λέγεται ὅτι ἡ Α. Ε. Ὁ Λόρδος Μέγας Ἀρμοστής προσκαλεῖται Πρέσβους εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Περί τοῦ μέλλοντος Προέδρου τῆς Ἰονίου Πολιτείας, πολλὰ τὰ ἀδόξενα, ἡ ἐχεμύθεια καὶ ἡ μυστηριώδης συμπεριφορὰ τοῦ νῦν Ἀρμοστεύοντος ἔθεσε εἰς ἀμηχανίαν, τοὺς πολυπραγμονεστέρους τῶν πολιτικῶν μας. Τὰ βιβλίων ὅμως εἶνε ὅτι τὰ δικαιώματα τῆς Κεφαλληνίας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παροφθῶσι.

— Τὰ περὶ νέων ἐκλογῶν, καὶ νέας τοπικῆς Κυβερνήσεως οἰωνιζόμενα εἶνε καὶ αὐτὰ πολλὰ καὶ ἀντιφατικά, τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἡ ἸΒ' μας Βουλὴ θὰ εἶναι πικρὸλόγρος καὶ παρδαλωτὴ ὅσον οὐδέποτε ἄλλη, εἴθε νὰ μὴ γενῇ καὶ πολύβουλος καὶ ἐπομένως ἄβουλος..

— Ἡ Νέα Ἐποχὴ κακίζει τοὺς Κεφαλλήνας ὡς δὲθεν συμβουλευόντας διὰ τῶν δημοσιογράφων τῶν ὅσα ἐκείνοι δὲν πράττουσι — διαβεβαιούμεν τὴν φίλην Ν. Ἐποχὴν ὅτι οἱ ἐνταῦθα Ἰσραηλῆται ζῶσι ἐν πληρεῖ ἀνοχῇ καὶ ἀνέσει — Ὅτι οὐ μόνον τοὺς Ἰσραηλῆτας οἱ Κεφαλλῆνες περιποιούμεθα καὶ προστατεύομεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς Τούρκους ἀνεχόμεθα, καὶ ἂν δὲν μᾶς πιστεύῃ ἄς ἐρωτήσῃ ἕνα τῶν Συντακτῶν τῆς, τὸν Θεόδωρο Κλαδαντζή, ὅστις εὖρε ἀνέκαθεν παρ' ἡμῖν καὶ φιλοξενίαν καὶ ὑποστήριξιν, καὶ ταῦτα ἐν δειναῖς περιστάσεσι εὕρισκόμενος.

— Συμβουλευόμεν τὴν Ἀστυνομίαν, ἰδίως δὲ τοὺς ἐκτελεστικὸν ὑπαλλήλους τῆς, νὰ ᾧσι προσεκτικώτεροι καὶ ευπρόσμενότεροι εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων τῶν, νὰ μὴ μᾶς ὑποχρεώσωσι ν' ἀναλάβωμεν ἡμεῖς αὐτὰ τὸ μέρος ὅπερ ἡ Ἀλήθεια δὲν ἔχρινεν ἀξιοπρεπῆς περὶ Θεατρικῶν ἀστυνομικῶν νὰ διαπραγμώσῃ.

— Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀληθειῶν τῆς Ἀληθείας ἀναγνωρίζομεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν καὶ ἡμεῖς ὡς μαθηματικῆς, ὅσας περὶ τοῦ αἰσχροῦ ἀκαταλλήλου Οἰκίματος

τοῦ Λυκείου ἐξεφῆρε. Καὶ οὕτω ἄλλο τι δὲν ποιοῦμεν εἰμὴ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅσα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἄλλοτε ἐξεθέσαμεν πρὸς δὲ τὸν κρυπτοδεικτοῦμενον ἀνώνυμον ἀρθρογράφον, τὸν ἐν τινὶ Κερκυραϊκῇ Ἐφημερίδι ὑπερασπισθέντα τὴν Οἰκίαν ἐκείνην τοῦ Κόμητος Δαλλαδέτοιμα, ὑπενθυμίζομεν τὸ τῆς κοινῆς παρομιίας: «ὁποῖος δὲν παινέσει τὸ σπῆτι του, πέφτει καὶ τόνε πλακόνει».

— Consigliamo agli amici Impressarij d' esser più condiscendenti col Baritono Sig. Graziani. Questo artista, come avemmo anche altre volte occasione d' osservarlo, trovasi sotto la trista influenza d' una malattia di gola, sarebbe dunque ingiusto per non dir crudele, il voler costringerlo a cantare sino-achè non se ne sia del tutto rimesso.

— Σπουδαῖον. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Μόλου Ληξουρίου καὶ τὸ Ἐγγώριον συμβούλιον εἶνε στὰ σφαγία, γιὰ δύο ἢ τρεῖς μαλάθαις μισόμπολα· ἡ πατρίς εἰς κίνδυνον προσοχή!...

— Οἱ βουλόμενοι νὰ γίνωσιν συνδρομηταὶ εἰς τὰ «Ἰσραήλτικὰ Χρονικὰ» ἄς ἀποτανθῶσι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν μας ἐφθασεν τοὺς 500 ὑποσχόμεθα δὲ, ἅμα φθάσει τοὺς 600, αὔξησιν τοῦ φύλλου καὶ ἐκδοσιν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος.

— Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδρομηταὶ μας ἄς ἀπευθύνωνται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸν Κ. Εὐγένιον Γ. Χοϊδάν, ὅστις φιλοφρόνως ἀνεδέχθη τὴν ἐπιστασίαν τῆς Διαιολαποθήκης.

ACROSTICO A C. VIMERCATI,

Professor di Mandolino.

Vita d' amor la lira tua dispensa
I n suoni che rapir tu al ciel sapesti;
Mastro de l' alme e de' cuor te festi,
Sacerdote d' alta possa e immensa;
ER inato in te d' Euridice l' amante,
RC he vuol da noi, gente in servaggio morta?
CA h! t' intendo... s' allora bruti e sassi
TI rar seppe a moto ed a carola accorta,
I n noi volle mostrar che per lui fassi.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Ὁ ὑπεύθυνος ἑκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΥΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.Υ1.Φ2.0044